

z dnia 27 czerwca 2023 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Wilkowice.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 08 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3, art. 238 § 1, § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.).

**Rada Gminy Wilkowice
uchwala, co następuje:**

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi z 9 maja 2023 r. przekazanej Radzie Gminy Wilkowice przez P. R. W. reprezentowanego przez radcę prawnego Dominikę Bobek Frank Bold Dominika Bobek Kancelaria Radców Prawnych sp. k. z Krakowa 15 maja 2023 r., na działalność Wójta Gminy Wilkowice, zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji, uznaje skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu faktycznym i prawnym stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Wilkowice zobowiązując go do przygotowania odpowiedzi i przesłania skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z załącznikiem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

mgr Marcin Kwiatek

Pismem z dnia 9 maja 2023 r. (data wpływu: 15.05.2023 r.) Pan R.W. reprezentowany przez Panią Dominikę Bobek – radcę prawnego Frank Bold Dominika Bobek Kancelaria Radców Prawnych sp. k. skierował do Rady Gminy Wilkowice skargę na Wójta Gminy Wilkowice Janusza Zemanka, cyt.: „w związku z nienależytym wykonywaniem powierzonych mu zadań”, które między innymi wynikają z:

- art. 83a ust.1 i art. 83f ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody w zw. z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym zgodnie z którym wójt wydaje zezwolenia na usunięcie drzew oraz przyjmuje zgłoszenia jego usunięcia;
- art. 376 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska określającym wójta jako organ ochrony środowiska”.

Zdaniem skarżącego wójt – jako organ właściwy w sprawie wydania zezwolenia na wycinkę drzew lub przyjęcia zgłoszenia ich wycięcia – nie wykonuje powierzonych mu zadań w sposób prawidłowy i zgodny z prawem, naruszając następujące przepisy prawa:

1. Art. 83f ust. 14 pkt 1 lit. b u.o.p. w zw. z Załącznikiem Nr 1 do uchwały Nr XXIV/227/2020 Rady Gminy Wilkowice z dnia 9 grudnia 2020 r. (dalej: „MPZP dla Gminy Wilkowice”) poprzez niewnoszenie sprzeciwu do zgłoszeń pomimo, że drzewa są zlokalizowane na terenie zieleni i stanowią jej istotny element.

2. Art. 83f ust. 14 pkt 1 lit. c w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 3 u.o.p. w zw. z par. 3 pkt 2 i 4 w zw. z par. 1 Rozporządzenia Nr 10/98 Wojewody Bielskiego z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego (dalej: „Rozporządzenie o utworzeniu Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego”) w zw. z art. 6 ust. 2 p.o.ś. poprzez niewnoszenie sprzeciwu do zgłoszeń pomimo, że drzewa są zlokalizowane na terenie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, stanowią ważny jego element i cel ochrony;

3. Art. 83f ust. 15 pkt 1 u.o.p. w zw. z art. 6 ust. 2 p.o.ś. poprzez niewnoszenie sprzeciwu do zgłoszeń pomimo, że zgłoszenia dotyczą usunięcia drzew objętych obowiązkiem uzyskania zezwolenia na usunięcie.

4. Art. 59 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: „o.o.ś.”) w zw. z par. 3 ust. 1 pkt 88 Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w zw. z art. 83b ust. 1 pkt 10 u.o.p. w zw. z art. 6 ust. 2 p.o.ś. poprzez niewnoszenie sprzeciwu mimo wymaganej dla przedsięwzięcia decyzji środowiskowej.

5. Art. 6 ust. 2 p.o.ś. poprzez niestosowanie fundamentalnej dla całego systemu prawa ochrony środowiska zasady przezorności w procesie podejmowania rozstrzygnięcia o niewniesieniu sprzeciwu.

Na sesji 31 maja 2023 r. Przewodniczący Rady poinformował Radę Gminy Wilkowice o wpłynięciu w/w skargi oraz przekazał ją do Komisji Skarg, Wniosków i Petycji z prośbą o przygotowanie projektu uchwały dla rady oraz wypracowanie opinii w sprawie, która zgodnie z par. 50 ust. 5 Statutu Gminy Wilkowice, uchwalonym na sesji 27 października 2021 r. (uchwała Nr XXXV/322/2021) będzie stanowiła uzasadnienie do w/w uchwały.

Ponadto pismem z dnia 17 maja 2023 r. Przewodniczący Rady Gminy Wilkowice wystąpił do adwokata z prośbą o opinię w sprawie.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu 07 czerwca 2023 r. dokonała kwalifikacji prawnej pisma z 09. 05. 2023 r. stwierdzając, że pismo jest skargą i czyni zadość wymaganiom określonym w § 8 Rozporządzenia Rady Ministrów z 8 stycznia 2002 r. w sprawie organizacji przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz.U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46), tj. zawiera imię, nazwisko i adres skarżącego oraz określa przedmiot skargi. Ustalenie przedmiotu skargi jest niezbędne do ustalenia organu właściwego do ich rozpoznania.

Następnie stwierdzono, że zostały spełnione przesłanki z art. 221 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego. Zgodnie z jego treścią skargi można składać w interesie publicznym, własnym lub innej osoby za jej zgodą. Przeprowadzona kontrola formalna jest pozytywna.

Sprawdzono, również czy organ, do którego przekazano skargę jest właściwy do jej rozpatrzenia. Jeżeli w odniesieniu do danej skargi przepisy szczególne nie określają organu właściwego do jej rozpatrzenia, to właściwość należy ustalić na podstawie katalogu z art. 229 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, zwracając również uwagę na fakt, że organy administracji publicznej oraz organizacji społecznych, do których wniesiono skargę lub wniosek, mają obowiązek przestrzegania z urzędu swojej właściwości (art. 223 KPA).

Przedłożona opinia prawna jednoznacznie potwierdziła, że pismo spełnia cechy skargi oraz wskazała właściwość Rady Gminy do rozpatrzenia przedmiotowej skargi.

Poniżej przekazujemy uzasadnienie dla odmownego załatwienia skargi. Kolejność udzielonych odpowiedzi odpowiada kolejności poszczególnych zarzutów przedstawionych przez skarżącego.

Ad. 1

Zgodnie z treścią przepisu art. 83f ust. 14 u. o. p.: *Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1) lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleń lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.* Przepis wskazuje zamknięty, a jednocześnie fakultatywny katalog przesłanek uzasadniający wniesienie sprzeciwu organu (wójta) na zgłoszenie wycinki drzew/ krzewów. Wymienione przesłanki w doktrynie i orzecznictwie dzieli się na dwie kategorie związane z: 1) lokalizacją drzewa (pkt 1) oraz indywidualną wartością przyrodniczą drzewa (pkt 2).

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie, w wyroku z dnia 6 grudnia 2021 r. (II SA/Kr 1027/21), wskazał że przy działaniu w ramach uznania administracyjnego - a z takim mamy do czynienia w niniejszej sprawie, na co wskazuje użyte w omawianym przepisie sformułowanie „organ może wnieść sprzeciw” - organ administracji ma prawo wyboru sposobu rozstrzygnięcia sprawy, jednakże pod warunkiem, iż spełnione zostały przesłanki do wniesienia sprzeciwu. Jak trafnie ujął to WSA w Rzeszowie w wyroku z dnia 21 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Rz 127/21 – „Sądowa kontrola prawidłowości decyzji administracyjnych wydanych w ramach uznania administracyjnego sprowadza się do oceny, czy organ przed wydaniem decyzji prawidłowo przeprowadził postępowanie wyjaśniające, a także czy organ właściwie wykorzystał przysługujące mu uprawnienia i nie przekroczył granic swobodnego uznania administracyjnego, czy rozstrzygnięcia takie nie posiadają cech dowolności, czy w sposób należyty zostały wyważone interesy społeczne i uzasadnione interesy stron postępowania.”

Jednocześnie warto zwrócić uwagę na wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 3 lutego 2022 r. (II SA/Bk 768/21). Odnosząc się do przesłanek, których wystąpienie obligatoryjnie prowadzi do wniesienia sprzeciwu przez organ, WSA w Białymstoku wskazał na brak wśród katalogu przesłanek uzasadniających wniesienie sprzeciwu konieczności legitymowania się prawem do nieruchomości. Sąd wskazał, że w nawet takiej wydaje się oczywistej, z punktu widzenia formalnego kwestii, organ przyjmujący zgłoszenie będzie pozbawiony możliwości zgłoszenia sprzeciwu. **Przesłanek do wniesienia sprzeciwu nie można zatem interpretować rozszerzająco.**

Jedną z przesłanek wynikającą z art. 83f ust. 14 pkt 1 lit. b u. o. p., która stanowi potencjalną możliwość wniesienia sprzeciwu przez organ jest położenie nieruchomości, na terenie na którym znajdują się drzewa objęte zgłoszeniem na obszarze przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego (MPZP) na zieleń lub chronionym innymi zapisami MPZP. Podstawowym warunkiem ziszczenia się tej przesłanki jest obowiązywanie MPZP. Brak obowiązywania MPZP będzie czynił przesłankę do wniesienia sprzeciwu bezprzedmiotową. W gminie Wilkowice obowiązuje MPZP. Działki, na których rosły drzewa będące przedmiotem skargi znajdowały się na terenie oznaczonym kodem ZE - teren zieleni nieurządzonej. Zgodnie z Uchwałą nr XXIV/227/2020 Rady Gminy Wilkowice z dnia 9 grudnia 2020 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Wilkowice w zachodniej części gminy, obejmującego część Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego w miejscowości Bystra i Mieszna (obręb ewidencyjne Bystra Krakowska, Mieszna) dla terenów oznaczonych symbolem przeznaczenia podstawowego: ZE oraz numeracją od 1.ZE do 36.ZE ustala się poniższe warunki zagospodarowania:

- 1) przeznaczenie podstawowe - tereny zieleni;
- 2) dopuszczone przeznaczenia: wody powierzchniowe;
- 3) w zakresie zasad zabudowy i zagospodarowania terenów ustala się:

- a) dopuszcza się lokalizację urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych,
- b) dopuszcza się lokalizację ścieżek rowerowych i ciągów pieszych,
- c) zakaz zabudowy,
- d) minimalna powierzchnia biologicznie czynna: 90%.

Na terenie oznaczonym symbolem ZE nie wprowadzono obowiązku utrzymywania zieleni wysokiej – zakazu usuwania drzew. Ponadto należy podkreślić, że zgodnie z art. 17 ust. 1a pkt 1b u.o.p. dla terenów objętych mpzp wprowadza się zakaz zalesiania, dla terenów wskazanych w art. 20 ust. 4 pkt 7 u.o.p.

W tym miejscu, należy również zwrócić uwagę, że **teren oznaczony symbolem ZE wprowadza zakaz zabudowy**. Zarzuty przedstawiane przez stronę skarżącą w dalszych punktach, między innymi dotyczące planów podjęcia działalności gospodarczej przez właścicieli gruntów, na których przeprowadzono wycinkę nie mają uzasadnienia prawnego, ani faktycznego.

Ponadto, należy zauważyć, że zgodnie z informacją z rejestru gruntów z zasobu geodezyjnego i kartograficznego Starosty Bielskiego (Rozporządzenie Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 w sprawie ewidencji gruntów i budynków – Dz. U. z 2021 r. poz. 1390) teren, na którym przeprowadzono wycinkę zaklasyfikowany jest jako użytki rolne, tj. pastwiska, łąki. Zgodnie zatem z treścią przepisu art. 83f ust. 1 pkt 3b u. o. p., zezwolenie na usunięcie drzewa lub krzewu czy zgłoszenie zamiaru usunięcia drzewa **nie jest konieczne w przypadku przywracania gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego**. Przepis umożliwia gospodarowanie na gruntach rolnych, które były nieużytkowane i zarosły drzewami lub krzewami. **Posiadacz nieruchomości może więc je usunąć z nieużytkowanego gruntu rolnego (np. zaklasyfikowanego w ewidencji jako Ps, L lub R) w celu wprowadzenia na ten grunt upraw rolnych.**

Należy podkreślić, że wójt gminy Wilkowice, uprzednio przeprowadzając postępowanie wyjaśniające, działając w zakresie przysługujących mu uprawnień, ważąc interesy społeczne oraz uzasadnione interesy stron postępowania nie skorzystał z możliwości wniesienia sprzeciwu do zgłoszeń będących przedmiotem skargi. Przepis art. 83 f ust. 14 u. o. p. jednoznacznie zawiera sformułowanie o możliwości wniesienia sprzeciwu przez organ. Aby sprzeciw mógł być zgłoszony, organ musiałby uprzednio stwierdzić istnienie przesłanek do jego wniesienia, a tych organ, mimo przeprowadzonych postępowań, nie stwierdził.

Ad. 2

Skarżący w zarzucie nr 2 odwołał się do Rozporządzenia Nr 1 0/98 Wojewody Bielskiego z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego (w szczególności do § 1 oraz § 3 pkt 2 i 4). Trzeba zauważyć, że w § 4 ust. 1 w/w Rozporządzenia wskazano, że szczegółowy przebieg granic Parku i Otuliny oraz zagospodarowania i wykorzystania Parku określi plan ochrony. Sporządzenie planu ochrony wynika z dyspozycji przepisu art. 18 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody, zgodnie z którym dla (...) parków krajobrazowych sporządza się i realizuje plan ochrony. Jednocześnie w ustępie 2 wskazano, że plan ochrony ustanawia się w terminie 5 lat od dnia utworzenia parku krajobrazowego. Przepis art. 20 ust. 4 u. o. p. zawiera wykaz elementów, które powinien zawierać plan ochrony. Wśród nich warto zwrócić uwagę na treść pkt 6, zgodnie z którym Plan ochrony dla parku krajobrazowego zawiera ustalenia do studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej dotyczące eliminacji lub ograniczenia zagrożeń wewnętrznych lub zewnętrznych.

Pomimo upływu 25 lat od daty utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego, plan ochrony Parku nie został uchwalony.

W odpowiedzi na zarzuty skarżącego, należy zwrócić uwagę na dyspozycję przepisu art. 16 ust. 6 u. o. p., zgodnie z którym **grunty rolne i leśne oraz inne nieruchomości znajdujące się w granicach parków krajobrazowych pozostawia się w gospodarczym wykorzystaniu**. Na obszarze parku krajobrazowego można zatem mieszkać, pracować, prowadzić działalność gospodarczą pod warunkiem, iż działania te nie wpływają negatywnie na środowisko przyrodnicze i są zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Ustawa o ochronie przyrody nie precyzuje, jakiego rodzaju budynki czy przedsięwzięcia związane z prowadzeniem gospodarstwa

rolnego lub działalności wytwórczej mogą lub nie - zagrażać celom ochrony przyrody na terenie danego parku krajobrazowego.

Zgodnie z postanowieniami art. 17 ust. 1 pkt 3 u. o. p. w parkach krajobrazowych może być wprowadzony zakaz likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej lub zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych (jeśli organ ustanawiający park krajobrazowy uzna, że taka konieczność w tym konkretnym przypadku występuje). Jednocześnie, jak zostało wskazane powyżej, obszary parków krajobrazowych nie zostały wyłączone z całkowitego prowadzenia na ich terenie działalności, np. rolniczej lub gospodarczej.

Również zgodnie z art. 16 ust. 7 u. o. p. projekty studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej w części dotyczącej parku krajobrazowego i jego otuliny, wymagają uzgodnienia z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska w zakresie ustaleń tych planów, mogących mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody parku krajobrazowego. Obowiązek ten jest konsekwencją konieczności zagwarantowania w w/w aktach wykorzystania przestrzeni zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska przyrodniczego. W § 6 ust. 2 przywołanej już uchwały Rady Gminy Wilkowice (nr XXIV/227/2020) wskazano, że **w obszarze opracowania planu występują obiekty i obszary podlegające ochronie ustalone na podstawie przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska: Park Krajobrazowy Beskidu Śląskiego wraz z otuliną – dla którego obowiązują zasady ochrony i kierunki działania określone w Rozporządzeniu Nr 10/98 Wojewody Bielskiego z dnia 16 czerwca 1998 r. w sprawie utworzenia Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego.**

Skarżący zarzucił Wójtowi Gminy Wilkowice obrazę art. 83f ust. 14 pkt 1 lit. c w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 3 u. o. p. Przepis art. 83f ust. 14 pkt 1 lit. c u. o. p. stanowi kolejną przesłankę uzasadniającą fakultatywne wniesienie sprzeciwu i uzależnia je od usytuowania drzewa na obszarach objętych jedną z następujących form ochrony przyrody (art. 83f ust. 14 pkt 1 lit. c u. o. p.):

- parku narodowego,
- rezerwatu przyrody,
- parku krajobrazowego,
- obszaru chronionego krajobrazu,
- obszaru Natura 2000.

Należy jednak podkreślić, że samo usytuowanie drzew na obszarach objętych ochroną nie jest wystarczające dla wniesienia sprzeciwu. Aby sprzeciw mógł być wniesiony, należy wykazać że występuje rzeczywista kolizja między zamiarem usunięcia konkretnych drzew a ochroną przyrody na terenie jednego z obszarów chronionych. Jak wskazano powyżej, grunty rolne i leśne oraz inne nieruchomości znajdujące się w granicach parków krajobrazowych pozostawia się w gospodarczym wykorzystaniu. **W związku z tym, przepisy dotyczące między innymi wycinki drzew wynikające z ustawy o ochronie przyrody znajdują zastosowanie niezależnie od tego czy mamy do czynienia z obszarem parku krajobrazowego i jego otuliną, a pozostałym obszarem.**

Ad. 3

Skarżący zarzuca Wójtowi Gminy Wilkowice obrazę art. 83f ust. 15 pkt 1 u. o. p. w zw. z art. 6 ust. 2 p. o. ś. poprzez niewnoszenie sprzeciwu do zgłoszeń pomimo, że zgłoszenia dotyczą usunięcia drzew objętych obowiązkiem uzyskania zezwolenia na usunięcie.

Skarżący twierdzi, że „istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że wycinka prowadzona jest w związku z działalnością gospodarczą - rozumianą jako działalność zarobkowa. Istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że wycinka przygotowana jest pod przyszłe przedsięwzięcie (...) Należy w związku z tym stwierdzić, że Wójt naruszył art. 83f ust. 15 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody poprzez niedostateczną weryfikację celu prowadzonej wycinki.”

Przepis art. 83f ust. 15 u. o. p. zawiera obligatoryjne przesłanki uzasadniające wniesienie przez organ sprzeciwu od zgłoszenia zamiaru usunięcia. W punkcie pierwszym wskazano, że organ wnosi sprzeciw, gdy występuje konieczność uzyskania zezwolenia na usunięcie drzew. Zwracamy uwagę, że zgodnie z dyspozycją przepisu art. 83 ust. 1 u. o. p. w przypadku chęci wycinki drzewa lub krzewu regułą jest wystąpienie do właściwego organu z wnioskiem o zezwolenie na wycinkę. Wyjątki od powyższej reguły zostały określone w art. 83f u. o. p. Analizując przesłanki do wniesienia sprzeciwu, istotne znaczenie ma ta wymieniona w przepisie art. 83f ust. 1 pkt 3a u. o. p. na mocy której zwalnia się z obowiązku uzyskania zezwolenia na usuwanie drzew z terenu nieruchomości stanowiących własność osób fizycznych i usuwanych na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Przesłanką uzasadniającą wniesienie sprzeciwu będzie zatem wykazanie, że usunięcie drzewa jest związane z działalnością gospodarczą albo teoretycznie zgłaszający nie jest osobą fizyczną.

W punkcie drugim przepisu art. 83f ust. 5 u. o. p. wskazano, jakie informacje powinno zawierać zgłoszenie zamiaru usunięcia drzew z terenu nieruchomości stanowiącej własność osoby fizycznej, w ust. 9 określono zaś, że ich brak stanowi podstawę wezwania do ich uzupełnienia w terminie 7 dni, a brak wywiązania się z tego obowiązku, w myśl art. 83f ust. 15 pkt 2 u.o.p., stanowi obligatoryjną przesłankę dla organu do wniesienia sprzeciwu.

W przeprowadzonym postępowaniu wyjaśniającym wójt wnikliwie poddał analizie cel prowadzonej wycinki. Zarzut skarżącego, że „właściciele nie zamierzają jedynie wyciąć drzew, ale że teren przygotowywany jest w innym, z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością, inwestycyjnym celu”, nie ma uzasadnienia ani faktycznego, ani tym bardziej prawnego. Jak wskazano powyżej, obszar gminy Wilkowice objęty jest MPZP. Skarżący w zarzucie nr 1 słusznie wskazał, że „Działki, dla których dokonano zgłoszenia znajdują się na terenie oznaczonym kodem ZE - tereny zieleni nieurządzonej. Zgodnie z § 17 ust. 4 MPZP dla Gminy Wilkowice podstawowe przeznaczenie tych terenów to „tereny zieleni”, a minimalna powierzchnia biologicznie czynna musi wynosić 90%. Jest to zatem bez wątplenia teren przeznaczony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleni”. Zgodnie z przywoływaną już Uchwałą nr XXIV/227/2020 Rady Gminy Wilkowice z dnia 9 grudnia 2020 r. dla terenów oznaczonych symbolem przeznaczenia podstawowego: ZE oraz numeracją od 1.ZE do 36.ZE **ustala się między innymi zakaz zabudowy, dopuszcza się wyłącznie lokalizację urządzeń rekreacyjno-wypoczynkowych, dopuszcza się także lokalizację ścieżek rowerowych i ciągów pieszych.**

Skarżący zbyt pochopnie przedstawił jego zdaniem „wysoco prawdopodobny” cel wycinki, który jednak, nawet gdyby był prawdziwy, nie mógłby zostać zrealizowany z uwagi na warunki zagospodarowania określone MPZP.

Ad. 4

Podstawą dla skarżącego do postawienia kolejnego zastrzeżenia jest obraza art. 59 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: „o. o. ś.”) w zw. z § 3 ust. 1 pkt 88 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (dalej: „rozporządzenie „o. o. ś.”) w zw. z art. 83b ust. 1 pkt 10 ustawy o ochronie przyrody w zw. z art. 6 ust. 2 p. o. ś. poprzez niewnoszenie sprzeciwu mimo wymaganej dla przedsięwzięcia decyzji środowiskowej.

Na wstępie, kolejny raz należy odnieść się do zarzutu skarżącego, jakoby „wycinka drzew z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością jest jedynie pierwszym, bardzo wczesnym etapem większej inwestycji”. Organ nie dysponuje informacjami o planowanej „większej inwestycji” na terenie działek będących przedmiotem niniejszej skargi. **Jednocześnie organ ponownie wyjaśnia, że działki objęte niniejszą skargą w MPZP dysponują symbolem - ZE, co między innymi oznacza zakaz zabudowy, w tym podejmowania „większych inwestycji”.**

Za bezpodstawne w związku z tym uznaje się także sugerowanie stosowania przez wnioskodawców metody tzw. „salami-slicingu” czyli działania zmierzającego do dzielenia przedsięwzięć wymagających oceny środowiskowej na kilka mniejszych zamierzeń. Zwracamy przy tym uwagę, że właścicielami działek są różne osoby, niepozostające ze sobą w jakimkolwiek związku.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt 88 rozporządzenia o. o. ś zmiana lasu, a także innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu:

- a) jeżeli dotyczy lasów łęgowych, olsów lub lasów na siedliskach bagiennych,
- b) jeżeli dotyczy enklaw pośród użytków rolnych lub nieużytków,
- c) na obszarach chronionych: w parkach narodowych, rezerwach przyrody, parkach krajobrazowych (lub w otulinach tych trzech obszarów), obszarach chronionego krajobrazu, obszarach Natura 2000, użytkach ekologicznych lub zespołach przyrodniczo-krajobrazowych,
- d) w granicach administracyjnych miast,
- e) o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, inne niż wymienione w lit. a-d

stanowi przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z dyspozycją art. 59 pkt 1 o. o. ś. wycinka drzew i krzewów w opisanych powyżej sytuacjach powinna być poprzedzona uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Trzeba jednak podkreślić, że przypadku zgłoszeń, w których przyczyną wycinki było porządkowanie działek, poprzez usuwanie drzew chorych, pochylonych, zagrożonych wyrwaniem (załącznik nr 3, 4, 5, 9, 10) niespełniona została podstawowa przesłanka konieczności uzyskania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych jakim była zmiana gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu. Zgłoszenia w każdym przypadku dotyczyły od minimum 16 do maksimum 38 sztuk drzew. Jedno zgłoszenie obejmowało drzewa zlokalizowane na kilku działkach.

W przypadku zgłoszenia (załącznik nr 7) w którym przyczyną wycinki miało być przywrócenie terenu działek nieużytkowanych do użytkowania rolniczego, organ zwrócił się pismem OS.6131.244.2022 do osoby zgłaszającej z informacją o konieczności uzyskania przez nią decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

Choć decyzja o uwarunkowaniach środowiskowych, nie sankcjonuje samej możliwości dokonania wycinki, to jednak zgodnie z dyspozycją przepisu art. 82 o. o. ś. określa warunki, na jakich możliwe jest przeprowadzenie planowanej zmiany sposobu użytkowania terenu.

W świetle powyższych okoliczności bezpodstawny jest także zarzut naruszenia dyspozycji przepisu art. 83b ust. 1 pkt 10 u. o. p. w zw. z art. 6 ust. 2 p. o. ś. Organ powziąwszy informację o spełnieniu przesłanki wynikającej z § 3 ust. 1 pkt 88 rozporządzenie o. o. ś w zw. z art. 59 pkt 1 o. o. ś. podjął niezbędne działania w sprawie.

Ad. 5

Ostatnim elementem skargi jest zarzut związany z brakiem stosowania przez Wójta Gminy Wilkowice zasady przezorności wynikającej z treści przepisu art. 6 ust. 2 p. o. ś. w procesie podejmowania rozstrzygnięcia o niewniesieniu sprzeciwu.

Na wstępie należy podkreślić, że także ten zarzut jest bezpodstawny. Jak wykazano powyżej Wójt Gminy Wilkowice nie zgłaszając sprzeciwu wobec zgłoszeń dotyczących planowanych wycinek drzew postępował zgodnie z przepisami prawa powszechnie obowiązującego.

Odnosząc się do zasady przezorności warto przywołać wyimek z wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z 23 stycznia 2020 roku (II OSK 559/18): „Treść zasady przezorności określają dwa pojęcia: ryzyko i niepewność, które dotyczą mogącego wystąpić znaczącego oddziaływania na środowisko, które nie jest jeszcze w pełni rozpoznane. Zasada przezorności powinna być stosowana przy kwalifikacji przedsięwzięć, których realizacja oparta jest na parametrach niepewnych pod względem ich wystąpienia”. **Należy podkreślić, że w przypadku wycinki sanitarnej i wycinki obejmującej drzewa chore oddziaływanie na środowisko jest znane. Zatem w przypadku gdy wycinka nie prowadzi do podjęcia działania inwestycyjnego, którego skutki nie są znane, zasada przezorności nie znajduje zastosowania.** Także w innych wyrokach sądów administracyjnych powtarza się ta sama teza: „Również potencjalne ryzyko wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko może być przesłanką zastosowania instrumentów prawnych zgodnych z zasadą przezorności, uregulowaną w art. 6 ust. 2 p.o.ś.” (wyrok WSA w Poznaniu z 3.08.2017 r., II SA/Po 1033/16). „Sięgnięcie po środki ochrony środowiska, w tym reglamentacyjne, polegające na zakazie podejmowania pewnych działań,

nie musi być następstwem wykazania szkodliwości tych działań, czyli jej udowodnienia w sposób wolny od wątpliwości, lecz może opierać się na uprawdopodobnieniu i wynikającej z niego hipotezie co do potencjalnego wpływu tych działań na środowisko” (wyrok NSA z 15.03.2018 r., II OSK 2297/17).

Ponadto, pomimo zakwestionowania przyjęcia konieczności stosowania zasady przezorności w niniejszej analizie należy zwrócić uwagę, że organ dołożył należytej staranności w prowadzonym postępowaniu. Po pierwsze, jak wykazano, nie zaistniały obligatoryjne przesłanki do wniesienia sprzeciwu. Po drugie, okoliczności faktyczne nie uzasadniały zastosowania prawa sprzeciwu w oparciu o przesłanki fakultatywne. Po trzecie, pomimo braku planu ochrony dla Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz braku obowiązku uzyskania opinii Dyrektora Parku w procesie analizy zgłoszenia zamiaru wycinki, tutejszy organ wystąpił o opinię do Zespołu Parków Krajobrazowych Województwa Śląskiego w Katowicach w przedmiocie usuwania drzew w obrębie Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego. W opinii stwierdzono m.in.: „Na podstawie przeprowadzonej kontroli terenu i posiadanej dokumentacji ZPKWŚ nie może jednoznacznie stwierdzić, czy przeprowadzone prace są zgodne z obowiązującymi przepisami prawnymi (...) Powyższa opinia nie ma charakteru wiążącego. Ze względu na fakt, że sprawy dotyczące terenów zieleni i zadrzewień zgodnie z art. 7 ust 1 pkt 12 Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym należą do zadań władnych gminy, to samorzady ostatecznie rozstrzygają o tych kwestiach.” **Opinia nie miała zatem charakteru rozstrzygającego i jednoznacznego jak próbuje ją przedstawiać skarżący.**

Potwierdzeniem dołożenia należytej staranności jest także pismo organu z dnia 21 października 2022 roku OS.6131.244.2022, w którym z uwagi na powzięcie wątpliwości co do zakresu wycinki osoba zgłaszająca została poinformowana o konieczności uzyskania decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych.

Odnosząc się również do zarzutu, że sposób działania Wójta ma charakter systematyczny i Rada Gminy Wilkowice powinna podjąć adekwatne czynności kontrolne w celu zapobieżenia dalszej degradacji środowiska przyrodniczego na obszarze Parku Krajobrazowego Beskidu Śląskiego oraz, że istnieje duże prawdopodobieństwo, iż podobne działania na szkodę lokalnego środowiska przyrodniczego są podejmowane także na innych obszarach niż wskazane w skardze nieruchomości, dlatego też Rada Gminy Wilkowice powinna opisać okoliczności zbadać, wyjaśniana, że cyt.: „*Rada Gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy; w tym celu powołuje komisję rewizyjną* - art. 18 a ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zmianami).

W planie pracy (kontroli) Komisji Rewizyjnej Rady Gminy Wilkowice w 2022 r., zatwierdzonym przez Radę Gminy Wilkowice uchwałą nr XXXVII/364/2021 z 29 grudnia 2021 r. w sprawie przyjęcia planu pracy Rady Gminy Wilkowice na 2022 r., zaplanowana została kontrola wydawanych przez Wójta pozwoleń na usuwanie drzew oraz zgłoszeń właścicieli posesji zamiaru ich usunięcia za 2022 r., która zrealizowana została 8 grudnia 2022 r. Zakresem kontroli objęte były: wszczęte postępowania w sprawie wydania zezwoleń na usunięcie drzew i przyjmowania zgłoszeń zamiaru ich usunięcia, kontrola pozwoleń na wycinkę drzew, przepisy prawa związane z usuwaniem drzew.

Zespół kontrolny, po wysłuchaniu pracownika podmiotu kontrolowanego, nie wniósł żadnych uwag podczas kontroli do wydanych przez Wójta pozwoleń na usuwanie drzew oraz przyjmowania zgłoszeń właścicieli posesji zamiaru ich usunięcia za 2022 r.

Protokół pokontrolny został zatwierdzony przez Radę Gminy Wilkowice na sesji 29 grudnia 2022 r.

Komisja, po zapoznaniu się z dokumentacją w sprawie, przedstawionym powyżej uzasadnieniem faktycznym i prawnym uznała skargę złożoną przez Pan R. W. reprezentowanego przez Panią Dominikę Bobek – radcę prawnego Frank Bold Dominika Bobek Kancelaria Radców Prawnych sp. k. na Wójta Gminy Wilkowice za bezzasadną.

Wobec powyższego komisja zawnioskowała do Rady Gminy Wilkowice o podjęcie uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Wilkowice w konsekwencji czego, mając na uwadze ogół naprowadzonych powyżej okoliczności, Rada Gminy Wilkowice uznaje przedmiotową skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz.U. z 2027 r. poz. 775 ze zmianami), w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana

za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

PRZEWODNICZĄCY BĄDY
Marcin Kwiatek
mgr Marcin Kwiatek